Ч. 174. Львів, пятниця дня 1. (14.) серпня 1908. Річник XII.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . 5 кор.
на місяць . . 1·70 кор.
За границею:
на цілий рік . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о $5^{1}/_{2}$ год. пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. **пл. Домбровского (Хорунщини)**. Експедиция місцева в Агенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє.—
Рекламациї неопечатані є вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по цїні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Політичний огляд.

Заграниця.

Король Едвард був передвчера гостем цісаря Вільгельма, хоч всепольскі часописи намагали ся всїма способами вмовити в політичні круги, що така зустріч обидвох монархів зовсїм сего року не послїдує. А замітна ще й та обставина, що почин до сего зїзду вийшов таки від самого короля Великої Британії сердешним письмом, в якім висловив горяче бажанє, в подорожи до до Ішлю і Марієнбаду побачити ся з цісарским сестрінцем. Як небудь король Едвард гостював лише 15 годин на замку Фрідріхсгоф, одначе обидва монархи були цїлий день з собою і мали нагоду обговорити межинародне політичне положенє. Приява анґлїйского державника Гардінґе і нїмецкого держ. секретаря Шена витиснула політичне пятно на тім зїздї. Nord. Allg. Ztg. пише з сеї нагоди, що незаколочених взаємин між обидвома монархами так могутних держав як Анґлїя і Нїмеччина бажають також народи, котрі мимо всякого підстрикуваня бажають в мирі і згоді сповняти свої задачі для сьвітової культури.

Вчера прибув король Едвард до Ішлю, щоби цісареви Франц Йосифови з нагоди 60-лїтного володарства перед єго уродинами зложити ювілейні бажаня. Король Едвард бачить добре, що при всїх своїх дипльоматичних спосібностях перечислив ся в своїх надіях, основаних на зїздї в Ревлю з царем. Австрия бажала повільною реформою, з можливим береженєм султаньскої поваги довести до ладу в Македонії на основі мірцштеґскої проґрами. Тимчасом ревльский зїзд роздер мірцштеґску проґраму а поставив на то місце анґлїйско-росийский начерк Ґрея і Ізвольского в тій думцї, що Росия переведе реформу в Македонії після указки Анґлії. Одначе Анґлїя не числила ся з народним рухом і перечислила ся. Виявило ся, що пів мілїона музулман в Македонії дійшли також до почутя національної сьвідомости і несподївано молодотурецкий рух станув в обороні ненарушимости Османьскої держави, котра хоче визволити ся зпід европейскої опіки. Молодотурецкі народовцї взяли справу в свої руки і візвали також инші народи в Македонії до оборони самостійности Туреччини.

Анґлїя переконала ся тепер о неможливости своїх реформацийних намірів і тому зближає ся до Австриї, котрої союз з Нїмеччиною показав ся мимо всего найпевнїйшою порукою европ. мира. Зустріч короля Едварда з цісарем Вільгельмом у Фрідріхсгофі і побут єго в Ішлю скріплять приязні взаємини трех монархів і будуть найпевнїйшим заборолом проти всяких можливостий, які можуть виринути на близкім Сходї.

Туреччина починає освоювати ся з конституцийним ладом. Нове мінїстерство розвиває живу дїяльність, а першою задачею вважає обнову висших урядів, щоби мати відповідних до дальшої роботи людий в адміністрациї. Як звіщають, мають бути начальні місця по провінциях і по мінїстерствах обсаджені новими людьми, значна часть урядників давнїйших має бути усунена і з того побоюють ся витвореня живла приступного для вспятних змагань. Переворот захопив також дипльоматів в заграничній службі і війско. Нова система хоче мати новітних людий. Боротьба проти давних можновладників ще не покінчила ся, а нарід домагає ся безнастанно ще дальших жертв. Вязниці наповнили ся усуненими мінїстрами, султаньскими любимцями і високими достойниками, а товпи одушевленого новим ладом народу пересувають ся попід вязниці і під кратами виспівують глумливі піснї колишним можновладникам. Завдяки могутній піддержці молодотурецкого комітету може мінїстер полїциї удержати лад, а заворушеня тепер лучають ся щораз рідше. Особливож покликанє нового мінїстерства причинило ся вельми до успокоєня. Якнебудь молодотур. комітет не зовсїм вдоволений складом теперішного мінїстерства, одначе, як запевняє Polit. Korresp., нї оден з нових мінїстрів не стягнув ще на себе нїякого докору.

Огонь житя.

Оповіданє М. Чернявского.

(Конець).

Гапка розказувала, а сама все дивилась на шлях. Там коли не коли йшли і їхали по грязюцї люди, а за шляхом на вигонї стояла сусїдова коняка, безнадїйно спустивши до землї голову.

— Не буде у нас жити Гапка,—каже якось жінка.

— Та я й сам бачу, — одмовляю.— Дуже щось она журить ся.

І справдї. Якось під недїлю просить ся она:

— Пустїть мене до дому.

— Чого тобі дома?

— Та наші не знають, де я живу. Так я піду та розкажу... та треба кожух узяти.

— Щож, іди.

Она зраділа.

— Можеб менї і гроший хоч трошки дали? Яб хлїба купила до дому.

Згодились дати їй і гроший.

— Она взулась у свої величезні чоботи, одягнула на себе все своє плахітя, занязала у вузлик гроші і весела рушила до дому. А у нас у хатї мов знов погас огонь.

V.

Більше она не верталась, та ми її й не ждали. І знов сум запанував у нашій хатї, і жах житя, жах перед тим, що буде завтра, напосїдав на нас, виступав у вечері з цьвілих кутків хати, потоками точив ся по слизьких шибах підслїпуватих вікон і давив, гнїтив наші душі.

А дощі йшли й йшли. Сусїдова коняка уже не стояла, а лежала на вигонї. Галя застудилась і не ходила в ґімназию. Не було нї гроший, нї запасів. А що всього важнїйше — не було в нас з жінкою віри в себе, не було снаги боротись з житєм.

Одного разу, у вечері, коли я мовчки, без дум сидїв коло вікна, злїгши головою на ліжку, підійшла жінка. Мовчки притулилась до мене і я почув, що она плаче. Теплі сльози потекли менї на шию, а все тїло її тремтїло і здригалось.

— Які ми нещасні... які ми нещасні!... — шепотїла она.

Я почав розважати її. Але що я міг сказати, коли та сама думка, в тих самих словах, весь час настирливо, мов сверлом, вертїла мій мозок? Я говорив і сам не вірив собі.

— Гапка, й та кинула нас... — говорила, хлипаючи, жінка.

Я мовчав. Але я розумів її: коли біля нас була ота дївчина, коли ми слухали її оповіданя, ми бачили, що єсть на сьвітї люди, яким ще важче живеть ся, нїж нам, що єсть горе, незрівняно глибше від нашого, та люди єго терплять, борють ся з ним, — нам було не таке страшне житє.

А тепер?...

Я встав з місця, мов що піднялось у менї. Злість натягла всї мої жили, а руки стислись у кулаки. Менї хотїлось щось зірвати, зламати, перекинути. Хотїлось послати комусь найважчі проклони і найгрізнїйші погрози...

Але кому і на що?...

І я тихо взяв жінчину руку в свої:

— Серце, я завтра піду... піду шукати роботи... і я добуду її. Вір, добуду її!!!...

І я чув, що в души моїй знов розгораєть ся огонь житя, що він не погасне, а все ростиме й ростиме і розжене пітьму, що повила нас.

1908.

Теперішне міністерство зробить імовірно місце по покликаню посольскої палати парляментарному міністерству. Парлямент збере ся імовірно вже в жовтні, бо правибори вже розпочали ся. Султан мав заявити, щоби палату парляменту побудовано з єго цивільної лісти відповідно єї засобам і велів собі предложити пляни будови.

Огляд часописий.

(*Петербурский Kraj про „Partje ruskie w Galicyi“. — Przegląd Polski про всеславяньский зїзд в Празї. — „Рада“ про хліборобскі відносини і живлові шкоди заподіяні дощами і тучами*).

Львівский дописуватель дневника Kraj поспішив з інформациями про рускі сторонництва в Галичині, одначе зложив наглядний доказ, що не має найменшого о тих справах понятя. »Duchownymi twórcami i przywódcami partji ukraińskiej w Galicyi są: dr. I. Franko, uczeń prof. Dragomanowa, z przekonania socjalista i prof. Hruszewski« — хоч загально відомо, що Русини народовці, котрих тепер загально називають Ukraińcami, виступили яко політичне сторонництво в соймі 1884 під проводом о. Качали і Романчука і в заснованій під проводом д-ра Ол. Огоновского 1885 року »Народній Раді«, коли проф. Грушевский був ще молоденьким студентом в Росиї, а п. Франко молодим помічником „Зорі“ і »Діла“.

Так само влучна інформация, що wychodzi w Kołomyi dość rozpowszechnione pismo ukraińskie dla ludu p. t. »Hajdamaka«, хоч тижневник Петрицкого „Гайдамаки“ видаваний у Львові давно перестав виходити.

Місячник крак. партиї Przegląd Polski в серпневім випуску оцінює вислід всеслав. зїзду в Празї, зазначивши, що проголоменем засади свобідного розвитку народної окремішности всїх слав. народів, відріжняє ся тим від панславізму. Але дальше пише отсї слова: Na takiej podstawie porozumienie i zbliżenie mogło być możliwem; chodzi tylko, żeby praktyka zgodziła się z teoryą a to nie zależy od zjazdów i ich delegatów.

Згадавши про розмови між росийскими а польскими відпоручниками каже дальше: Być może, że te rozmowy i wrażenia wywrą taki wpływ na opinię rosyjską. Ale to rzeczy dalekie, jeżeli nawet rzeczywiste. Zjazd pragski dowodzi, że jest w Rosyi pewna liczba ludzi, rozumiejących tę sprawę uczciwiej i roztropniej, ale ci ludzie nie wywierają wpływu na sprawy państwa.

Як усюди у нас, так і по Україні дощі і гради заподіяли небувалі шкоди хліборобам і через те можна сподївати ся великої нужди і голоду. Булоб вельми бажано, щоби й наші дописувателї зібрали такі картини про положенє хліборобів в нашім краю і задлятого подаємо сю картину з України.

З Медвидівки, чигириньского пов. (в Київщині). Нічого втїшного про становище сел нашого округа не можна сказати. Ще з початку літа, як доводило ся „по службі“ обходити села й щепити віспу »подворно«, довело ся скрізь бачити бідованє селян через неврожай. Більшість селян вже позаписувалась і взяла того хліба, що з »казни“ роздавали (до речі, за ціну, кажуть, куди більшу від базарної), гроші отдавати тоді, як буде врожай хліба. Їжа зараз у селян, окрім хліба декількох на кожне село заможних людий, дуже проста: хліб, картофля та цибуля; звісно, діти їдять те саме. Дуже часто на запитанє, чи є в хаті діти і чи богато їх, — матери та батьки сумно одповідали: „еге, паничу, хліба сбмаль, а дітий доволї єсть“, „на хліб врожаю немає, а на дітий байдуже“. А деякі з неохотою давали дітей, щоби щепити віспу і на пів серйозно, на пів жартобливо казали: „нехай вмирають! менше лиха зазнають; однаково нічим буде годувати сеї зими“. — Такий настрій селян цілком зрозумілий, як глянути на поле: озимої пшениці ніде не має анї знаку, попересївали на просо, гречку, овес, але й пересїяне не дуже добре, бо саме тоді, як гречки та проса стали поспівати, стояла велика спека і вони пригоріли. А в останні дні у нас тут стало ся нещастє. 26 липця пройшов дуже великий дощ, як з відра. Йшов сей дощ години зо три, а наробив дуже богато лиха людям; недавно перед сим почались жнива (жито, ячмінь); і от сей дощ все, що було покошено, промочив і погноїв, а в деяких місцях то занесло, замулило і той хліб, що стояв на пні. Просушити гаразд замочені снопи не можна було, бо заважала непогода. Ще більш шкоди наробив сей дощ баштанам та городам. А в самій Медведівці вода йшла така велика, що поруйнувала три містки, а також садки, вириваючи дерева з корінєм, а на сї садки тут покладали селяни надію, бо врожай слив та яблок добрий. Не обійшлось і без людских жертв. Річку Тясмин, що тут біжить, в одному місці за мостом зовсїм пересипало, а в другому місці так розмило, що затопило сїнокоси і пропала отава, погноїло також і те сїно, що стояло в копицях. Оттакого лиха наробив сей дощ, він завершив собою ту біду, що впала сього року на сїльске господарство; які будуть наслїдки такого лиха, можна й зараз вже бачити.

З Балтского повіту (на Поділю пишуть: Сими днями виявало ся, який урожай у повіті. Як і можна було думати, урожай вийшов середній. З десятини поля збирають 40—60 пудів пшениці, жита і ячменю. Вияснилось уже, який буде урожай і кукурузи: можна сказати, що такого врожаю кукурузи не було літ 20, який буде тепер у нас. Як міркують люди, буде пудів зо 300 з десятини, а може ще й більше. Що се можливо, видко з того, що на одній стеблині кукурузи є по вісїм казанів, а завсїгди буває 2—3 не більше. Деякі поміщики у нас після японьскої війни стали сїяти китайску пашню: гаолян і чумизу. У минулому роцї урожай був дуже добрий: збирали з одної десятини до 300 пуд. гаоляну і пудів до 200 чумизи. У сьому роцї урожай буде не такий добрий, алеж гаоляна буде пудів 200—150, а чумизи—100 на десятинї. Що до спроби сїяти хліб (пшеницю) по китайскому—то є відомости про поміщика А. з села Сарожинки. Було посажено, не посїяно, щось з восьму частину десятини, садили на чверть одно зерно від другого, але спроба вийшла не дуже вдала, мабудь пошкодило те, що посїяли на високому місцї і не поливали, як слїд. Та всеж треба сказати, що на сьому клаптику такий урожай пшеницї, якого нїколи не буде на рівному клаптикови, де хліб посїяно, а не посажено.

З Жаботина, черкавского пов. пишуть (в Київщині): Нужда в нашому селї велика. Лихо насуває ся за лихом. Як не було надії на озимий хліб, то була надія хоч на ярину, так де там: великі дощі, що мало не що дня ідуть у нас, загрожують знищити і ярину. Те приміром, що лежить в покосах, як от овес, ячмінь от-от проросте, або вже змішалось із болотом, як що не знесено заливою у яри та проваля, яких у нас багато. Гречка, кажуть, буцїм то на пні пускає парости: зерно, яке вже достигало, починає рости в колоску. Вже що того нещасного жита, як що в кого воно є, то й те не можна довести до путя — як що дощі не вгамують ся, то жито поросте у копах.

Заробітків нема. Від 15 до 30 коп. у день, як хочете, заробити на сусїдній економії Сокирнї. За сніп тепер не дають жати. Овес сокиряньский пан віддав косити за десятину за 4 карб., у день на одного косаря припаде копійок 50, на своїх харчах. Коли пригадати, що хліб у нас тепер коштує не 10 коп., як звичайно, а 20, то стане зрозумілим, яка нужда примушує бідолахів-селян приставати на таку мізерну плату. Грушівска економія ґр. Бобриньского оповістила женцям 10 сніп, але й тої роботи не легко дістати, бо охочих до роботи багато, і хто не дуже швидкий, то й не захопив, а тим часом по багатьох економіях обходять ся зовсїм без робітників, бо пани просто пускають саможатки.

(Конець буде).

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— **Календар**. В пятницю: руско кат.: † Вин. Ч. Кр. Мак.; римо-кат.: Евсевія И. — В суботу: руско-кат.: Пер. мощ. св. Стеф.; римо-кат.: *Внебовз. Пр. Д.*

— **Православна пропаґанда**. Господин Носевіч з Перемишля оголосив в своїм часї поїздку селян до Почаєва і київскої Лаври і найшов 150 темних закацапщених селян, радих вибратись з ним на ту ориґінальну прощу дня 18 сего місяця Росийске правительство поспішило тепер з офертою до галицких кацапів і уділило прощанам не лише даром переїзду зелїзницею але й харчу та мешканя на вес час перебуваня в Росиї. Там вже певне возьмуть „істинно-русскі“ наших збаламучених мужиків в свою опіку і утревалять їх в царо- і православю. Ся явна пропаґанда православя мусить обурити кождого католика; а застановляють ся над нею також і ті Поляки, що з галицкими москвичами жиють в такій сердечній приязни. Gaz. Nar. і Dzien. Pols. накликують прямо, щоби рішучо не допустити до тої поїздки і пятнують нельояльність галицких москвичів. Сердешні, аж тепер се пізнали!

— **Погода**, за якою затужили старі і молоді, хлібороби і літники, фестинові комітети і фестинові гостї ітд., загостила від нинїшного дня в цїлій своїй величи. По вчерашній повні місяця небо вияснило ся в ночи, прочищуючи свій блакит з дрібних сїрих хмарок, які полетїли на схід у слїд дощевих і громових хмар. Нинї рано небозвід був чистий і погідний і здаєсь остане таким на довше. Вправдї воздух ще холодний від паруючої з землї води, але під промінями ясного сонця огріває ся і віщує красне веремя.

— **Повінь**. З Черновець доносять, що вчера падав там дальше зливний дощ, а наслїдком дощів в горах виляли Прут і Черемош. В Снятинї Прут піднїс ся о 4·20 м. понад нулю; село Слободзія-Раранче на Буковинї стоїть під водою. Вода в Черемоши опала, що було ознакою менших дощів. Нинї мали дощі в карпатских горах зовсїм устати, а тим самим обі ріки повернуть до первісного стану води.

— **Головний рапорт військовий** в осени кождого року для резервових офіцирів розтягнено також на кадетів і аспірантів на резервових кадетів. Рапорт сей буде відбувати ся другого дня рано о 9. год. по рапорті офіцирів і буде мати на цїли познакомити кадетів і аспірантів на кадетів зі змінами військових приписів, що заведено в тім роцї. Кадети і аспіранти на кадетів мають явити ся при рапорті в ци-

вільній одїжи і принести: військовий пашпорт, т. зв. Personalnachweis, останний декрет іменованя і карту призначеня службового в разї війни.

— **Про руско-польскі переговори**. „Гром. Голос“ в чільній статї п. заг. „Позір, братя селяне!“ нотує вістки, про руско-польскі переговори, про які була онодї у нас замітка, і пише на доказ, що такі переговори відбувають ся, чи мають відбути ся, ось що: „Що се так, — доказує між иншим революция в редакциї „Дїла“, про яку зачуваємо: іменно теперішний редактор „Дїла“, д. Л. Цегельский мусїв зректи ся редакторства й виповісти місце всїм теперішним членам редакциї „Дїла“, а то тому, що комусь там — у першім рядї певно самому бар. Бекони — не подобав ся теперішний різкий непримиримий тон „Дїла“. Більшість тих национальних демократів (головно львівских), від котрих залежить видавництво »Дїла«, хоче здає ся змінити тон а мабуть і напрям „Дїла“ тай усеї национально-демократичної партиї. Справа з „Дїлом“ буде мабуть обговорена на зїздї ширшого заряду национально-демократичної партиї, де певно будуть порушені й згадані вгорі переговори з Поляками тай основи полїтики национально-демократичної партиї“. Дальше взиває »Гром. Голос« хлопів-радикалів, аби в справі польско-руских переговорів уряджували віча і давали своїм послам директиви, як мають поступати.

— **Холєра в Росиї**. В Харкові занедужав на холєру зелїзничий кондуктор Волод. Рінко, який приїхав з Ростова над Доном.—А астраханьскій ґубернії в днях 8. і 9. с. м. занедужало на холєру 77 осіб, а з поміж них померло 22, в Астрахані 46 осіб занедужало а 8 померло, в саратівскій ґубернії 18 занедужало, а 16 померло, в Саратові померли 2 особи, а Царицинї 14 осіб занедужало а 10 померло, в Ростові 21, з чого 8 померло. В Вятцї, Сизрамі і Сімбірску занедужало на холєру по 2 особи.

— **Чума в Росиї**. Крім холєри появила ся між Кирґізами в астраханьскій ґубернії чума. В останнім тижнї занедужало на чуму 8 Кирґізів, а з них 3 померли. Санїтарні власти зарядили все можливе, аби чума не розширила ся: зачумлених відокремлено, на инших наложено кварантанну, кирґіскі хати спалено а над всїма кирґіскими селищами розтягнено строгу опіку.

— **З пчільництва**. Полтавский пасїчник Фісунів найшов спосіб, як би в однім улию могли жити разом три матки.

— **Зі школи М. Лисенка в Київі**. З учеників школи М. Лисенка, що скінчили науку в сїм роцї, пішли на сцену: Рузска (кляса М. Зотової) в київску оперу С. Брикіна, Райнлїбова (кляса М. Зотової) в оперу петербурского народного дому, Гудвіл (кляса Н. Зотової) в оперу в Астрахань, Жарковский у харківску оперу Церетелї; Брайтманова (кляса рос. драми Г. Матковского) в Одесу до М. Багрова, Дитиненко та Молотов (Драпач) у київску драму Дувана-Торцова. З відділа українськоі драми В. Кошовий та Ю. Лисенко служать у трупі Т. Колесниченка.

— **Дрібні вісти**. В Жираві коло Стрия, жидачівского повіта, отвирає ся дня 16. с. м. почтовий уряд для місцевостий Жирава, Крехів і Яйківцї. — Між Яремчем а Делятином знова усунула ся гора на зелїзничий шлях і тому здержано на тім шляху товаровий рух, а при особових поїздах будуть подорожні пересїдати ся в критичнім місци.

Оповістки.

— **Репертуар львівского руского театру в Снятинї**. (Саля власна коло ц. к. суду). Початок $7^1/_2$ веч. Білєти продає Народна Торговля.

В суботу 15. с. м. „Барон циганів“, оперетка в 3 діях Стравса.

В недїлю 16. с. м. „Маруся Богуславка“ історично-побутова драма зі спів. в 5 діях М. Старицького.

Ві второк 18. с. м. „Галька“ опера в 4 діях Монюшка

В середу 19. с. м. „Лїсова квітка“ конкурсова комедия в 4 діях Яновскої.

— **Іменованя і перенесеня**. Краєва рада шкільна перенесла заступників учителїв в ґімназиях: Йос. Вайсблюма з Золочева до Стрия, Влад. Праєра з Дрогобича до Бродів, Стан. Ґалїка з Ярослава до Ряшева, Алекс. Грацу з Ярослава до Дрогобича, Руд. Кубеся зі Львова до Стрия, Брон. Новака, Ів. Сковроньского і Стан. Витковского з Самбора до Тарнова, Стеф. Борецкого зі Львова до Тарнова, Едв. Горвата зі Стрия до Тарнова, Альфр. Райха з Золочева до Сокаля, Ізр. Майзля з Сокаля до Золочева, Романа Лисяка з Ярослава до Бродів, др. Рах. Шмідера з Бродів до Сокаля і Йос. Пільшака зі Львова до Дембицї; — іменувала в народних школах: Івана Бурчака управителем 6-кл. муж. шк. в Бібрцї, Мар. Кшачковского і Мар. Єґера учит. 6-кл. муж. шк. в Буську, Тому Цибяка управ. 4-кл. шк. в Товмачику, Станислава Чикаловского учит. 4 кл. шк. в Озїрній, Макс. Зеленого управ. 3-клясової школи в Миклашові; управителями 2-кл. шкіл: Андр. Батюка в Оглядові, Стан. Ґоґульского в Ляшках муров., Вач. Бучму в Дмитрю, Ант. Крохмальницкого в Вербіжи і Каз. Мосьору в Дублянах; учителями (-льками) 2-кл. шкіл: Ядв. Зєнкевичеву в Дулибах і Ст. Будзиньского в Белзци; учителями (-льками) 1-кл. шкіл: Фел. Шпондера в Зарічу, Ольгу Лелївну в Нараєві-селї, Ів. Домбровского в Бернадівцї, Ів. Сухиньского в Рикові, Вас. Вільчиньского в Городинцї, Юл. Мартинця в Бутлї, Ал. Пикоша в Добринї, Петра Федуна в Ковеницях і Стан. Рехівну в Борхові; — перенесла: Ник. Вишиванюка управ. 2-кл. шк. в Товмачику на рівнорядну посаду до Вербіжа нижного і учит. Дом. Собольску з Суховолї до Жукова, Петра Волянчика з Нароля до Хотилюба та Влад. Галдзїньского з Лїхвина до Сїдлянки

— **Надзираюча Рада спілки кредитової „Лемківский Банк“ в Новім-Санчи** повідомляє по мисли §. 62 статута, що надзвичайні загальні збори тої спілки відбудуть ся дня 23. серпня 1908 о годинї 5. по полудни в льокалї Товариства з отсим порядком дневним: I. Зміна статутів Товариства. Новий-Санч, дня 12. серпня 1908. — *О. Василь Смолиньский* предсїдатель, *Іван Кутковский* секретар.

— **Для Львовян**. Передвиборчі збори виборців I. округа міста Львова в справі доповняючого вибору посла до державної ради відбудуть ся в пятницю 14. серпня с. р. о год. 7. вечером в комнатах „Рускої Бесїди“ (Ринок ч. 10). Дневний порядок: 1) справа виборчої орґанїзациї, 2) справа кандидатури.

— **З зелїзниць**. „Gazeta Lwowska“ оповіщає розписанє достави материялів деревляних, потрібних для ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові на рік 1909. Дотичні оферти, виставлені на приписаних формулярах треба подавати найпізнїйше до 10. вересня с. р. до 12. год. в полуднє до ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. Близші услівя сеї достави поміщені будуть в „Ґазетї Львівскій“ з дня 15. серпня с. р. а уділяє ся їх також в відділах 3. і 4. згаданої ц. к. Дирекциї зелїзниць державних.

— **Виказ жертв на цїли Руского Товариства педаґоґічного у Львові** за час від 1. січня до 31. липця 1908 (в коронах): Барчиньский Городище 2, Барановский Темерівцї 2, I. Клюк Кичера 2, Брацтво церк. Новосїлка Кост. 2, Е. Миронович Обельниця 5, Н. Томашек Підгородцї 3, Д. Капко Ґольце 2, Лисенецкий Космач 3, Церков в Борщеві 2, Брацтво церк. в Блудниках 12, о. А. Целевич Лозина 3·30, о. Матвіяс Яструбичі 2·50, В. Смолїн Віденъ 10, I. Кушнїр Суходоли 1, Брацтво церк. Добряни 10, М. Гнатишин Рудки 3, Брацтво церк. Молотів (Буковина) 20, Е. Хмілевский Крилос 5, Е. Кульчицка Котів 10, др. Яцев Камінка стр., 5, М. Стельмахів Загіречко 4, А. Накойечний Земіхів 3, Ст. Когут Тустановичі (збірка) 40·30, I. Мішкович Стрий 10, др. Гвоздецкий Липиця долїшна 5, I. Свистун Опліцко 3, о. П. Гара-

---

Материяли до історії зносин Галичан з Буковинцями.

Ч. 116.

Лист Осипа Барвіньского до Із. Воробкевича.
писаний 2. II. 1869.

(Дальше).

»Циганку« себто „над золотою бистрицею“, переробивши, так сказавши, оддав я вчера редакциї „Правди“ і помістять в найблизшім числї; підписав я там тебе „С. Волохом“. не гнївай ся за те — що так назвав тебе, воно добре буде, як будеш під двома псевдонимами виступати одночасно. Я у тім оповіданню дещо пропустив що було у твоїх скриптах, дещо перемінив, а дещо доробив — не гнївай ся за те на мене.

У нас тепер и богато (і) нічого нового не чувати. Ляхи конечно хотять нас з собою злучити в оден нероздїльний народ; бють медалї в памъятку 300 лїтної унії „trzech narodów Polskiej, Litwy i Rusi“. Ми усіма силами будем против того виступати, але не маючи политичного органу, а лиш литературне-науковий тільки науковим способом запротестуємо у нашім рускім органі Правди. По чужоземних органах запротестуємо й с политичного нашого становиська; особливо желаємо заслати до одного французького министра адресу, де розяснимо наше становиско до Поляків бо там появились брошури, де кажется, що ми (Южноруси) инший народ, як Москалї, але фалшиво спокревняє насъ з Ляхами. Отсе що найважнїйше в нашу теперішну пору. Я тїшуся, що найшлася спосібність вияснити наше становиско народне між Славъянами, особливо між Ляхами и Москалями.

Як тобі подобаєтця перевід „Библиї“. Сей перевід повинен на тебе велико вплинути яко на поету. Перші всесвітні поети образовались на еврейській поезиї, як Мільтон, Лесинґ и Шіллер и инші.

Напиши менї, які числа вторічної „Правди“ тобі не стають, нехай я скажу, щоб вислали.

Цілую тебе сердечно и прошу усильно присилати, що нового у тебе буде, чи музичного, чи письменно-літературного, и остаюсь твоїм щирим,

другом

Львів 2/2 1869. *Осип.*

Ч. 117.

Лист Осипа Барвінського до Із. Воробкевича
писаний 8. II. 1869.

Друже мій незабутий!

Може Тобі Богъ зна які думки про мене находять, що такъ довго до Тебе не пишу. Воно, сказати, такъ нічо, щобъ мене вспинювало съ Тобою переписуватись, хіба отсі „historia ecclesiast.“ та theol. moralis“, що отъ то въ середу й оденъ испитъ з исторії, а другий 20. Лютого. Ну, учивсь та й ще учитись треба буде...

А ще друга річъ, що мене вспинювала, було те, що я такъ нічого стійного не мігъ Тобі донести, що то робить ся изъ Твоіми письмами. Нині я отъ дещо Тобі сказати можу певнїйшого: Олену, що вже такъ довго въ моіхъ и въ Даниловихъ*) рукахъ лежала, я кінчу оброблювати. Колибъ Домонтарь та ще тамъ якась повістка укінчились, прочитаєшъ її певно въ Правдї вже напечатану: буде на 5 або 6 чиселъ. Се одно що мене тїшить, що хоть се маленьке дїльце твоє не марнуєтся, що можу Тобі щось вже певного про него написати.

Друга річъ, що мене тїшить — уже маю готову „Циганку“ зъ твого оповіданя „надъ золотою Бистрицею“ перероблену, якъ у єншу форму уложену. Тільки не маю теперъ ще часу її переписати та до Правди оддати, а нїхто другий сего мого письма не потрафить читати; а хоч би й потрафивъ, такъ я не хочу — нехай тільки я про се знаю.

(Дальше буде).

*) У Данила Танягкевича. — О. М.

нюк Осталовичі 4, В. Кліш Банилів руск. 1, Йосиф Лїсенецкий Тарнів 4, о. Алекс. Ґовда Боднарка 1·40, Е. Бурачиньский Бергомет 10, Українська молодїж сем. учительскої Самбір 27·36, Л. Крижановский від учеників ґімн. в Станиславові 30, Просьвіта в Цьвітовій 2, о. Лев Залужний Потік 2·40, Громада Потік 7·60, Громада Залипе 4, В. Левицкий Львів 1, о. Д. Гузар Завалів 8, Ю. Рудницкий Львів 2, о. Е. Ляхович Лютовиска 0·70, Неоніля Клїшева Дрогобич 1, М. Гапчук від колядників Жабє Слупейка 10, о. О. Скоморовский від колядників 10·44, — від колядників в Дїтківцях 4.09, В. Кушнїр Відень (через „Дїло") 15, о. Небиловець Перегиньско 18, Евгенія Шмідт Бзянка 4. (Дальше буде).

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

В Чорногору!

(Дальше).

Другий день нашої прогульки був ще більше слотний чим перший. Попращавши ся з нашими гостинними господарями, серед рісного дощу ми вирушили в дорогу, прямуючи на полудне. Наша дорога повела нас горі Серетом. Води єго з причини довгих дощів зібрали дуже сильно, а филї ріки в декотрих кручах гудять понуро і грізно так, що нам годї було нераз розріжнити, чи се гуркотять громи чи шипоти Серета. Бо і громи були нам в тій дорозї за товаришів. Не робили вони однак на нас великого вражіня, бо, як казав д. Гузар, „для нас се не новина, бо ми до того вже звикли". Ходу ми не переривали а задержали ся лиш на те, щоби в Межебродах вступити до коршми і зварити собі обід. При надзвичайнім заінтересованю жидів ми зняли наші райстри, розпакували начинє і за пів години обід зложений з власноручно звареної колеші з бриндзею, сардинки з хлїбом і склянка чаю був сконсумований, начинє помите і притверджене до райстри, а за кілька хвиль ми вже дальше місили межибродске, а відтак лопушняньске болото.

Мости на цїлій дорозї позривані, а принайменше поважно понадривані, гостинець в кількох місцях підмитий, а в кількох таки цїлком накритий водою. Декуди вода пливе тамтуди, де ще перед кількома недїлями були огороди та сади Гуцулів, а цїле русло і береги покриті є безчисленними ковбками дерева, що їх вода позабирала зі складів і понесла в діл та зложила здовж берегів Серета. Цїлі їх стоси лежать помішані і помотані зі собою так ґрунтовно, що довгого буде треба часу і великого вкладу працї і грошей, щоби їх з заринків і камяниск постягати і на воду пустити. А що з того за процеси будуть між купцями, що будуть за свої ковбки оден у другого упоминати ся, бо не всї були значені.

По обох боках Серета високі гори покриті густим лїсом курили встаючими опарами, якби горіли, а ми серед хлюпоту зернистого дощу а бодай дрібного капуснячку — посували ся серед шуму шипотів Серета і єго притоків, серед гуркоту громів і гуку маси води спадаючої в вибиті пропасти під напсованими заставами.

По дорозї до Шипоту дійшли ми, бо дійти мусїли, до купелевого заведеня в Лопушній. Заведенє се є зложене з кількох деревяних домів положених в дуже гарнім місци серед високих гір і мало би може якісь вигляди на будуче, як би було лїпше зорґанїзоване. Як на тепер то цїна одної кімнати умебльованої і з постелею коштує місячно від 54 до 62 К. Чи є там що більше їсти, ми не питали, лиш випивши по чарцї білої кави, пустили ся в дальшу дорогу.

Зараз за заведенєм дорога стала ще гіршою, але ми гумору не тратили і йшли далї витревало, оглядаючи по дорозї засумовані лиця жидівских коршмарів і склепарів, яким вижницке староство, всїм до одного в цїлім повітї, заказало продавати алькоголї в якій небудь формі, від суботи вечера до понедїлка рана. Зразу зарядженє видало ся нам за строге, але коли ми побачили, що заборона староства була прибита мало що не на кождій пятій хатї — бо всї шинкарі мусїли сей заказ вивісити на дворі коло дверий — то ми порозуміли, що відай за богато було шинків на тих бідних Руцулів.

Дорога наша взносила ся чим раз висше і висше і то так скоро, що на невеликім просторі висота єї дорівнує висотї деяких позаду лишених гір і ми ставали менше більше на висотї творячих ся за нами опарів і мрак. А в міру приближуваня до кінця Шипота висока стїна великих і сягаючих до хмар своїми чолами гір, ставала ся чим раз близша і близша і ми дуже зрадїли, коли гостинець і цїла долина Серета звужуючи ся чим раз більше, довели нас до підніжа сих гірских великанів, які ми завтра маємо перейти, щоби по другім їх боцї зійти до Сторонця, рідного села нашого Федьковича, автора „Довбуша" героя і лицаря сих гір.

В недалекім віддаленю від самого краю сеї стїни стоїть дім, який належить до ординациї бергомітскої. Єго господар, п. Раймунд Бліженец, Чех, лїсничий в тих добрах, приймив нас незвичайно гостинно і в єго домі кінчу сей лист.

Вигідне ліжко любо усьміхає ся до нас, дещо умучених дорогою і покріпить нас до завтрішної дальшої вандрівки у верховину.

Тут ми пізнали ґеометра п. Шматеру, Русина, який занятий роботою лїсових мап. Завдяки єго радам та вказівкам п. Бліженеца зміняємо дорогу на гору Шурдин, замість на Ванчин.

Гаразд!

А. Будзиновский.

Телеґрами

з дня 13. серпня.

Прага. Намісництво розвязало ческу федерацию робітничу за єї анархістичну аґітацию. Також розвязано філії федерациї і переведено в їх льокалях ревізиї, при чім забрано листову переписку.

Загреб. Дотеперішне слїдство в справі великосербскої аґітациї викликало в кругах хорватско-сербскої коалїциї констернацию, бо в тій коалїциї самостійна сербска партия, яка тепер є скомпромітована, відгриває важну ролю. Скомпромітованих членів самостійного сербского сторонництва мають виключати з коалїциї і зі сторонництва, аби тим чином ратувати коалїцию.

Білгород. Скупштина радила вчера над торговельним договором з Австро-Угорщиною.

Новий Йорк. Американьский консуль в Тебріс доносить, що онодї стріляно до консуляту і продїравлено хоругов Зєдин. Держав виставлену на будинку консуляту а одну особу зі служби консуляту убито. Положенє в Тебріс є критичне.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрация і каварня — ріг ул. Сикстуской і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 12. с. м.: Евгенія і Александер Осадци, Вікно ад Городенка; Плятон Лушпиньский, Трибухівцї; Ілько Баляш, Ляхівцї; Іван Пеленьский, Сянік; о. Александер Барановский, Пуків; о. Кирило Пасїчиньский, Макунів; о. Йосиф Пелехович, Кремпна; М. Цикіль, Кальне; Гр. Волк, Косів; Михайло Навроцкий, Сестрина; Грицько Кісь, Мости великі; В. Дудик, Липско; Юлїян Дроздовский, Підгайцї; Александер Лагуців, Рачів; Федір Луговский, Ясень; Модест Горницкий, Улично; Василь Галашків, Розділ; о. Яків Андришин, Люча.

Оголошенє для Хлїборобів!

Довідуємо ся на жаль, що несовісні гандлярі штучними навозами в сей спосіб ошукують рільників, що накидують єму який небудь навіз, а розумієсь, лихий, без взгляду на се, чи він відповідний на рілю чи нї. Щоби охоронити нашого рільника від такого визиску, оголошуємо, що **Спілка для господарства і торговлї в Перемишлї** зовсїм дармо порадить кождому, який потрібний є навіз на єго рілю, належить тільки подати в приближеню прикмети рілї, а іменно, чи она легка чи тяжка, чи перемакальна чи нї, чи середно лиха чи зовсїм лиха. Хто не хоче дати ся визискати, най користає з готовости поради нашого одинокого в тім родї **Спілки для господарства і торговлї в Перемишлї**.

Печатки металеві і кавчукові

для урядів парохіяльних, громадских, читалень, „Соколів", „Січей", зарядів шкіл ітд.

виконує як найлїпше, чого доказом численні **признаня**

Д. Вайс

артистична робітня ритівнича **у Львові, ул. Кароля Людвика ч. 29.** (Пасаж Оранжа).

(17—?)

В книгарнї Тов. ім. Шевченка можна купити:

1) **Розважаня про терпіня І. Хр.** — Ул. о. Е. Гузар. — Цїна 1 К без п. пер.
2) **Розважаня про терпіня І. Хр. для шкільних дїтий.** Ул. о. Ев. Гузар. Цїна 50 с. без п. почт.
3) **Боротьба Дрепера з вірою.** Я. Л. — Цїна 40 сот. без п. почт.

Працюйте і ощадїть!

Товариство взаїмного кредиту

„Днїстер"

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові.

приймає вкладки на книжочки щадничі на 4%, **уділяє позички на скрипти** за інтабуляцию на **6 прц.**; і сплату розкладає на 10 до 15 лїт (при 30 ратах піврічних виносить рата амортизацийна на капітал і відсотки 5 К 8 сот. від кождих 100 К позички.

Векслї приймають ся тільки 3 місячні, з 3 підписами, **на 6 прц. до 7 прц.**

Членами можуть бути позичку і дїстати тільки члени обезпечені в »Днїстрі«.

З зисків уділив „Днїстер" на публичні добродїйні цїли квоту 45.835 корон.

Вкладки	2,795.183 К.
Позички уділені	3,410.684 К.
Уділи членьскі	234·398 К.
Цїнні папери	130.452 К.
Фонд резервовий і инші	43.842 К.
Льокациї	182.206 К.

Канцеляриї Товариства при ул. Рускій ч. 20 отворені перед полуднем від 8—2 год.

Розклад зелїзничих поїздів

важний від 1. мая 1908.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночи
Кракова	5·50	**8·55**	**1·30**	5·45	9·50
Кракова	7·25	9·50	—	**8·40**	**2·30**
Ряшева	—	—	1·10	—	—
Підволочиск	7.20	12·00	**2·15**	5·40	10 30
Черновець	8·07	—	**2·05**	5·57	9·30
Черновець	—	—	—	—	**12 20**
Станиславова	5·40	—	—	—	—
Коломиї.	—	10.20	—	—	—
Стрия	7·29	11·43	3·50	—	11·00
Пустомит	7·29	11·43	3·50	—	11·00
Самбора	8 00	10·30	2·00	—	9·10
Любіня	8·00	10·30	2·00	9·10	—
Рави рускої	7·10	12·40	4·50	—	—
Янова	8·26	1·15	5·00	9·25	10 10†
Брухович	7·10	—	12·40	4·50	8·20
Брухович	8·15	—	—	—	—
Зимної води	5·50	7·25	1·10	5·45	9·50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд	вечер	в ночи
Кракова	3·50	**8·25**	**2·45**	**7·00**	**11.15**
Кракова	—	8.40	6·12	7·35	**12·45**
Ряшева	—	—	3·30	—	—
Підволочиск	6·20	10·40	**2·16**	7·45	11.10
Черновець	**6·10**	9·35	**2·23**	—	10·38
Черновець	—	—	—	—	**2·50**
Станиславова	—	—	—	2·40	—
Коломиї	—	—	—	6·03	—
Стрия	7·30	—	2·25	6·42	11·25
Пустомит	7·30	—	2·25	6·42	11·25
Самбора	6·00	9·05	4·00	—	10·45
Любіня	6·00	9·05	—	4·00	10·45
Рави рускої	6·14	11·05	—	7·10	11·35†
Янова	6·58	9·15	1·35†	3·35	6·30
Брухович	7.21	11·05	—	—	—
Брухович	6·14	—	3·35	7·10	11·35†
Зимної води	3·50	8·40	3·30	7·35	11·1[illegible]

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в недїлї означені †.

Видає і відповідає за редакцию **Семен Ґорук.**

З друкарнї В. А. Шайковского.

BIBLIOTEKA KUL